

یادداشت

جنگ داخلی نومحافظه‌کاران پاتریک بیونکن ترجمه: احسان صحافیان

در حالی که بوش کاملاً درباره اوضاع عراق مطمئن به نظر می‌رسد، اثری از این اطمینان در کلام مجریان پروپاگاندا حزب جنگ که هنگام فرمانداری بوش نقشه این نبرد را می‌کشیدند به چشم نمی‌خورد. ویلیام کریستول سردبیر نشریه نومحافظه‌کار ویکی استاندارد اکنون خواستار اخراج دونالد رامسفلد وزیر جنگ شده است. ویلیام اف. پاکلی که نشریه نشنال ریویو او راست ضدجنگ را «محافظه‌کاران غریبهمن پرست» خطاب کرد که از آمریکا «نفرت» دارند، اکنون از بوش می‌خواهد «شکست را بپذیرد». «ریچارد پرل می‌گوید که دولت «در آغاز جنگ عملکرد صحیحی داشت اما در ادامه راه را خطا پیمود». آندرو سالیوان که خود را «صاحب‌نظر تحقیرشده» می‌داند، اعتراف می‌کند که «احساس شرمندگی و تاسف می‌کند». مایکل لدین می‌گوید که جنگ بوش «جنگی نادورست در زمان نادورست و در مکان نادرست» بود. فوکویامای صادق (نویسنده کتاب پایان تاریخ) تصدیق می‌کند که «عراق اکنون به جای افغانستان نقش یک آهن ربا را بازی و تروریست‌ها را به خود جذب می‌کند. عراق از این‌رو که فرصت گرانسنگی در اختیار تروریست‌ها قرار داد (تا تانکتیک‌های خود را بهبود بخشند) نقش پایگاه آموزشی و به این دلیل که اهداف آمریکایی بسیاری را در خود جای داده است، نقش پایگاه عملیاتی جهادگران تروریست را بازی می‌کند. «فراتر، فرد بارنز در مقاله‌ای در روز ۲۰ مارس روزنامه وال استریت ژورنال احتمال می‌دهد که نومحافظه‌کاران به اختلال مشاعر مبتلا شده باشند. او در این مقاله از بوش می‌خواهد «با پاکسازی کابینه به رسانه‌ها و جامعه سیاسی شوک وارد کند». آنچه بارنز می‌خواهد حتی استلین را به وحشت وامی‌داشت. بارنز از بوش می‌خواهد اسکات مک کلان سخنگوی مطبوعاتی، اندی کارد رئیس کاخ سفید، کارل روو مشاور سیاسی، استفن هدلی مشاور امنیت ملی، دونالد رامسفلد وزیر دفاع و جان اسنو وزیر خزانه‌داری و دیک چنی معاون رئیس‌جمهور را اخراج کند. بارنز می‌گوید: «دشوارترین قسمت چگونگی مهار کارل روو است. «اما به نظر من دشوارترین قسمت این است که بوش چگونه دیک و لین چنی را که با راری مردم برگزیده شدند، از سمت خود برکنار و آنها را از کاخ سفید اخراج کند و از آنها بخواهد کلید را تحویل کاندولیزا رایس دهند. درست خواندید، بارنز، بوش را تشویق می‌کند کاندولیزا رایس را به سمت معاونت ریاست جمهوری انتخاب و طی مراسمی وی را به عنوان جانشین خود تعیین کند. و چه کسی جایگزین کاندولیزا رایس در وزارت امور خارجه شود؟ لیبرال هوادر جنگ، «جو لیبرمن». دوست دارم هنگامی که ریچارد لوگار رئیس کمیته روابط خارجی می‌شود که برای تصدیق سمت وزارت امور خارجه سناتور دون پاپه دموکرات از ایالت کانکتیکات را به او ترجیح داده‌اند واکنش او را ببینیم. بارنز به ما اطمینان می‌دهد: «چنی احتمالاً از ترک سمت و بازگشت به محل کوشش وایومینگ شادمان خواهد بود. «آیا بارنز یقین دارد» چرا چنی نباید چنان عملی از سوی بوش را خنجر بی در پشت از سوی دوستی بداند که سال‌ها به او خدمت کرده است؟ اگر چنی مجبور به ترک سمتش شود به عنوان معاون سرافکنده رئیس‌جمهور به تاریخ می‌پیوندد و همچون رامسفلد تبدیل به بز باگردان بوش ساخته جنگ عراق می‌شود. «آیا برکناری چنی که از نظر فلسفه، تجربه و دانش برای تصدی ریاست جمهوری خلاق تر از کاندولیزا رایس است، جز جایگاه ضعیف‌تر نظرسنجی‌ها می‌تواند دلیل دیگری داشته باشد؟ تمام مشکلات چنی از عراق ناشی می‌شود. مشکلات بوش و رایس نیز اینگونه است. خطای رایس در شورای امنیت ملی برای نظارت بر عملکرد سازمان‌های اطلاعاتی و حصول اطمینان از این که وزارت دفاع اقدامات مناسب را برای اشغال و پرهیز از بروز بحران امور انجام داده قابل چشم‌پوشی نیست. جنگ صلیبی رایس برای دموکراسی چه دستاوردی جز پیروزی‌های تاریخی برای اخوان‌المسلمین در مصر، حماس در کرانه غربی، حزب الله در لبنان و مقتدا صدر و روحانیون شیعه در عراق داشته است؟ رایس چیرا باید شایسته جانشینی رئیس‌جمهور باشد؟ بارنز می‌گوید گزینش رایس برای این سمت «حرکتی نمایشی» است. انتصاب رایس به سمت جایگزینی کاخ سفید جاشی افنجناری بسیار مخرب‌تر از قرارداد واگذاری کنترل بنادر به دبِی را خواهد کشید و مبارزات انتخاباتی ریاست جمهوری در سال ۲۰۰۸ را پیش از موعد آغاز خواهد کرد. محافظه‌کارانی که زندگی شخصی رایس را نادرست می‌دانند و او را از نظر اجتماعی لیبرال هوادر اقدام مثبت (حضور بیش از حد زنان در عرصه‌های اجتماعی برای جبران تبعیض تاریخی علیه آنان) م پیش از آنکه به مرا برسد او را به توپ خواهند بست. آیا آتش مخرب قرارداد واگذاری کنترل بنادر به یک شرکت مستقر در دبِی خواب رویایی‌ها را آشفته نمی‌کند؟ آیا جان مک‌کین حاضر خواهد بود در ازای حمایت از رایس سمت خود را ترک کند؟ جورج آلن چطور؟ مسیحیان نوانجیلی چطور؟ همگی در مقابل او موضع خواهند گرفت. هیچ کس نگران میزان بدنامی که این امر برای جورج بوشی که مغرورانه تلاش می‌کند وی را به عنوان نامزد مورد علاقه خود برای انتخابات سال ۲۰۰۸ به حزب محافظه‌دانه تحمیل کند نخواهد بود. بوش دچار مشکل خواهد بود. اما مشکل او نه افرادش که سیاست‌هایش هستند. این سیاست‌هاست و نه مشاوران که ما را به کسری‌های بودجه عظیم رسانده، ۱۲ میلیون مهاجر غیرقانونی را بر ما تحمیل کرده و کسری بودجه بازگردانی ۸۰۰ میلیون دلاری در سال و جنگ بدون پیروزی را برای ما به ارمان‌آورده است. اگر بوش بخواهد مستوجب سرزنش همیشگی آنها و کشور خواهد بود. هنگام بخواهند دانست که آنها بلاگردان خطاهایش هستند. خطاهایی که از گوش سپردن به نومحافظه‌کارانی حاصل شده که هم اکنون در حال ترک اردوگاه هستند، از پذیرش بار مسئولیت شانه خالی کرده و بوش را متهم می‌کنند که توصیه با ارزش آنها را گوش نکرده است.

منبع: واشینگتن پست

گاه این برداشت پیش می‌آید که «اسلام کریم‌اف» به این دلیل نیروهای آمریکایی را از ازبکستان بیرون کرد تا بتواند به سرعت به روسیه نزدیک شود و این مسئله‌ای است که از زمان استقلال این کشور در سال ۱۹۹۱ بعید به نظر می‌رسید. اما در نوامبر ۲۰۰۵ قراردادی میان ازبکستان و روسیه بسته شد که در بند دوم آن دو طرف متعهد شده‌اند تا در صورت مورد حمله قرار گرفتن هر یک از دو کشور، ازمنافع یکدیگر پشتیبانی و حمایت کنند و در بند چهارم هم حق استفاده از مناطق نظامی یکدیگر پیش‌بینی شده است. این امتیازهای بی‌سابقه و تغییر ناگهانی خط مشی کریم‌اف – که از همکار واشینگتن تاگهان تبدیل به هم‌پیمان مسکو شد– به خودی خود بحث‌برانگیز است.

اعلام همدردی و وفاداری بی‌قید و شرط دولت ازبکستان به آمریکا، پس از حوادث ۱۱ سپتامبر با این حسابگری صورت گرفت که ایالات متحده نیز در قبال این همکاری‌ها، علاوه بر کمک‌های اقتصادی از دولت ازبکستان برای مبارزه با اسلام‌گرایان «حزب التحریر» و «جنبش اسلامی ازبکستان» پشتیبانی خواهد کرد. اما نه سرمایه‌گذاران غربی روی خوشی به ازبکستان نشان دادند و نه دولت ازبکستان توانست با پشتیبانی آمریکا خود را به عنوان ژاندارم منطقه آسیای مرکزی مطرح کند، بلکه این جمهوری پیشرفته‌تر و پر از منابع قزاقستان بود که نظر غرب را به خود جلب کرد.

هنگامی که یک سال پیش دولت ایالات متحده نسبت به سرکوبی خونین قیام «آندیجان» اعتراض کرد، کریم‌اف آشکارا درصدد برآمد تا به اصطلاح فضای از دست رفته در عرصه سیاست خارجی را دوباره به دست آورد، البته قبل از آنکه جنگ قدرت بر سر جانشینی وی آغاز شود. کریم‌اف ظاهراً مراعی‌است و از مدت‌ها پیش در تلاش است تا دخترش «گل نورا کریم‌اف» (که از قرار ارتباطات تنگاتنگی با غول نفتی روسیه یعنی «گازپروم» دارد) را به عنوان وارث بی‌چون و چرای تاج و تخت ریاست جمهوری اش معرفی کند. کشور ازبکستان می‌تواند از نظر ژئوپولیتک نقشی کلیدی در منطقه ایفا کند. زیرا با همه جغامیر سابق شوروی سابق و همین‌طور با افغانستان مرز مشترک داشته و با تقریباً ۷۷ میلیون نفر جمعیت، پرجمعیت‌ترین کشور آسیای مرکزی به شمار می‌آید. با وجود رشد اقتصادی بیش از هفت درصد در سال، با این حال مردم ازبکستان از نظر اقتصادی در وضعیت خوبی به سر نمی‌برند. در همان حال که تولید ناخالص ملی در قزاقستان به ازای هر نفر در سال به ۱۵۲۰ دلار می‌رسد، این رقم در ازبکستان ۳۱۰ دلار یعنی تقریباً برابر با تولید ناخالص کشور همسایه‌اش قرقیزستان است. دیگر کشورهای منطقه یعنی گرجستان، آذربایجان و حتی کشوری پرجمعیت‌اما تقریباً فاقد منابع زیرزمینی یعنی پاکستان هم از این نظر، در مرتبه بالاتری نسبت به ازبکستان قرار دارد. عرضه کالا در مغازه‌ها حتی در «تاشکند» با دو میلیون جمعیت وضعیت خوبی ندارد و در همان حال «آلماتی» پایتخت قزاقستان در مقایسه با پایتخت ازبکستان تا حدی یادآور متروپل‌های

نخست‌وزیر اسپانیا به تازگی دست به کاری غیرمعمول زد، او به یک سفر خارجی رفت؛ غیرمعمول به این دلیل که «خوسه لوئیس رودریگس ساپاته‌رو» ظاهراً خانه‌نشینی را ترجیح می‌دهد. به تازگی مطبوعات اپوزیسیون اعلام کردند که او به غیر از شرکت در اجلاس اتحادیه اروپایی، طی صد روز هیچ سفر خارجی نداشته است. جالب است که برخی به خاطر عدم حضور و ساپاته‌رو به خاطر حضورش سرزنش می‌شود. مخالفان ساپاته‌رو عقیده دارند که این رفتار نخست‌وزیر ۴۵ساله موجب انزوای سیاسی اسپانیا خواهد شد. بی‌تردید بحث و جدل درباره این «صدروز تنهایی» کمی هم اغراق‌آمیز می‌نماید و بیشتر کنایه‌ای است به مشغولیت‌های داخلی ساپاته‌رو و البته چندان هم بیراه نیست. ساپاته‌رو که در ۱۴ مارس ۲۰۰۷ رقیب محافظه‌کار خود «خوسه ماریا آسار» پیروز شد و زمام امور اسپانیا را به دست گرفت در این دو سال و اندی چندان به مسائل بین‌المللی نپرداخته است، البته به غیر از صدور ناگهانی فرمان خروج نیروهای اسپانیایی از عراق. ظاهراً ساپاته‌رو بیش از هر چیز شیفته سیاست‌ها و امور داخلی است. او به اصطلاح بقیه دنیا را به وزیر امور خارجه‌اش «مورانتیوس» سپرده زیرا خود به کارهای مهم‌تری باید پردازد و اصولاً پیشرفت در امور را از داخل شروع کرده است.

اما در حال حاضر به نظر می‌آید که محاسبات ساپاته‌رو درست از آب درآمده است. اعلام «آتش بس دائم» از سوی گروه تروریستی «اتا» به ناگاه موقعیت سیاست‌دوایی اسپانیا را دگرگون کرد. با این حال بسیاری بر این عقیده‌اند که این آتش‌بس به هیچ عنوان به معنی سکوت و سکون اتا نبوده و بیشتر نوعی مانور تاکتیکی است. از قرار معلوم مردم ایالت «باسک» نیز چندان امیدبی به پایداری این آتش‌بس ندارند. برخی هم بر این عقیده‌اند که اعلام آتش‌بس از سوی اتا نشانه ضعف و خستگی و ورشکستگی این گروه است. اما به هر صورت پایان تر‌و‌های اتا می‌تواند خبری مسرت‌بخش برای همه اروپا باشد. ساپاته‌رو این پیروزی را در بروکسل وهمراه با دیگر سران اتحادیه اروپایی جشن گرفت و از قرار تنها خبرخوش آن اجلاس هم همین بود. و حال این اسپانیایی کوتاه‌زمانی پس از دومین سالگرد سوگسند نخست‌وزیری اش هنگامی که برای صرف شام وگفت‌وگو با «آنگلا مرکل» به برلین می‌رفت به این باور رسیده بود که در یک لحظه به عنوان میانجی داخلی صلح تبدیل به چهره‌ای متفاوت در اروپا شده است. ساپاته‌رو در کنار مرکل و احتمالاً «یانکر» نخست‌وزیر لوکزامبورگ تنها رئیس‌دولتی در اتحادیه اروپایی است که بر پایه نظرسنجی‌ها در بیشترین محبوبیت در این عصر ملامط برخوردار است و البته این محبوبیت چه بسا دلایل

کریم‌اف از واشینگتن ناامید شده استازبکستان، گردش به چپ

سیروس سلیمی اصل

ترجمه: محمدعلی فیروزآبادی

کریم‌اف

گاه شمار یک ساله ازبکستان

مارس ۲۰۰۵–بر پایه آمراه‌های رسمی منتشر شده، در جریان ناآرامی‌های آندیجان، ۱۶۹ نفر جان خود را از دست دادند. اما به گفته شاهدان عینی در مجموع هفتصد نفر که بیشتر آنها غیرنظامی بوده‌اند، کشته شده‌اند.

جولای ۲۰۰۵–سران کشورهای عضو سازمان همکاری‌های شانگهای طی نشستی در ازبکستان، خواستار تهیه یک جدول زمانی برای خروج پیکان‌های نظامی آمریکا از قرقیزستان و ازبکستان شدند. در پایان همان ماه بود که دولت تاشکند به صورت رسمی از آمریکا درخواست کرد تا ظرف یکصد و هشتاد روز

پایگاه نظامی کارشی‌خان‌آباد را تخلیه کند. اکتبر ۲۰۰۵–دولت‌های عضو «سازمان همکاری‌های آسیای مرکزی» تصمیم به ادغام این دو کشور به یک کشور جدید گرفتند. سران کشورهای عضو سازمان همکاری‌های شانگهای طی نشستی در ازبکستان، خواستار تهیه یک جدول زمانی برای خروج پیکان‌های نظامی آمریکا از قرقیزستان و ازبکستان شدند. در پایان همان ماه بود که دولت تاشکند به صورت رسمی از آمریکا درخواست کرد تا ظرف یکصد و هشتاد روز پایگاه نظامی کارشی‌خان‌آباد را تخلیه کند.

اکتبر ۲۰۰۵–دولت‌های عضو «سازمان همکاری‌های آسیای مرکزی» تصمیم به ادغام این دو کشور به یک کشور جدید گرفتند. سران کشورهای عضو سازمان همکاری‌های شانگهای طی نشستی در ازبکستان، خواستار تهیه یک جدول زمانی برای خروج پیکان‌های نظامی آمریکا از قرقیزستان و ازبکستان شدند. در پایان همان ماه بود که دولت تاشکند به صورت رسمی از آمریکا درخواست کرد تا ظرف یکصد و هشتاد روز پایگاه نظامی کارشی‌خان‌آباد را تخلیه کند.

اکتبر ۲۰۰۵–دولت‌های عضو «سازمان همکاری‌های آسیای مرکزی» تصمیم به ادغام این دو کشور به یک کشور جدید گرفتند. سران کشورهای عضو سازمان همکاری‌های شانگهای طی نشستی در ازبکستان، خواستار تهیه یک جدول زمانی برای خروج پیکان‌های نظامی آمریکا از قرقیزستان و ازبکستان شدند. در پایان همان ماه بود که دولت تاشکند به صورت رسمی از آمریکا درخواست کرد تا ظرف یکصد و هشتاد روز پایگاه نظامی کارشی‌خان‌آباد را تخلیه کند.

اکتبر ۲۰۰۵–دولت‌های عضو «سازمان همکاری‌های آسیای مرکزی» تصمیم به ادغام این دو کشور به یک کشور جدید گرفتند. سران کشورهای عضو سازمان همکاری‌های شانگهای طی نشستی در ازبکستان، خواستار تهیه یک جدول زمانی برای خروج پیکان‌های نظامی آمریکا از قرقیزستان و ازبکستان شدند. در پایان همان ماه بود که دولت تاشکند به صورت رسمی از آمریکا درخواست کرد تا ظرف یکصد و هشتاد روز پایگاه نظامی کارشی‌خان‌آباد را تخلیه کند.

اکتبر ۲۰۰۵–دولت‌های عضو «سازمان همکاری‌های آسیای مرکزی» تصمیم به ادغام این دو کشور به یک کشور جدید گرفتند. سران کشورهای عضو سازمان همکاری‌های شانگهای طی نشستی در ازبکستان، خواستار تهیه یک جدول زمانی برای خروج پیکان‌های نظامی آمریکا از قرقیزستان و ازبکستان شدند. در پایان همان ماه بود که دولت تاشکند به صورت رسمی از آمریکا درخواست کرد تا ظرف یکصد و هشتاد روز پایگاه نظامی کارشی‌خان‌آباد را تخلیه کند.

اکتبر ۲۰۰۵–دولت‌های عضو «سازمان همکاری‌های آسیای مرکزی» تصمیم به ادغام این دو کشور به یک کشور جدید گرفتند. سران کشورهای عضو سازمان همکاری‌های شانگهای طی نشستی در ازبکستان، خواستار تهیه یک جدول زمانی برای خروج پیکان‌های نظامی آمریکا از قرقیزستان و ازبکستان شدند. در پایان همان ماه بود که دولت تاشکند به صورت رسمی از آمریکا درخواست کرد تا ظرف یکصد و هشتاد روز پایگاه نظامی کارشی‌خان‌آباد را تخلیه کند.

اکتبر ۲۰۰۵–دولت‌های عضو «سازمان همکاری‌های آسیای مرکزی» تصمیم به ادغام این دو کشور به یک کشور جدید گرفتند. سران کشورهای عضو سازمان همکاری‌های شانگهای طی نشستی در ازبکستان، خواستار تهیه یک جدول زمانی برای خروج پیکان‌های نظامی آمریکا از قرقیزستان و ازبکستان شدند. در پایان همان ماه بود که دولت تاشکند به صورت رسمی از آمریکا درخواست کرد تا ظرف یکصد و هشتاد روز پایگاه نظامی کارشی‌خان‌آباد را تخلیه کند.

اکتبر ۲۰۰۵–دولت‌های عضو «سازمان همکاری‌های آسیای مرکزی» تصمیم به ادغام این دو کشور به یک کشور جدید گرفتند. سران کشورهای عضو سازمان همکاری‌های شانگهای طی نشستی در ازبکستان، خواستار تهیه یک جدول زمانی برای خروج پیکان‌های نظامی آمریکا از قرقیزستان و ازبکستان شدند. در پایان همان ماه بود که دولت تاشکند به صورت رسمی از آمریکا درخواست کرد تا ظرف یکصد و هشتاد روز پایگاه نظامی کارشی‌خان‌آباد را تخلیه کند.

اکتبر ۲۰۰۵–دولت‌های عضو «سازمان همکاری‌های آسیای مرکزی» تصمیم به ادغام این دو کشور به یک کشور جدید گرفتند. سران کشورهای عضو سازمان همکاری‌های شانگهای طی نشستی در ازبکستان، خواستار تهیه یک جدول زمانی برای خروج پیکان‌های نظامی آمریکا از قرقیزستان و ازبکستان شدند. در پایان همان ماه بود که دولت تاشکند به صورت رسمی از آمریکا درخواست کرد تا ظرف یکصد و هشتاد روز پایگاه نظامی کارشی‌خان‌آباد را تخلیه کند.

اکتبر ۲۰۰۵–دولت‌های عضو «سازمان همکاری‌های آسیای مرکزی» تصمیم به ادغام این دو کشور به یک کشور جدید گرفتند. سران کشورهای عضو سازمان همکاری‌های شانگهای طی نشستی در ازبکستان، خواستار تهیه یک جدول زمانی برای خروج پیکان‌های نظامی آمریکا از قرقیزستان و ازبکستان شدند. در پایان همان ماه بود که دولت تاشکند به صورت رسمی از آمریکا درخواست کرد تا ظرف یکصد و هشتاد روز پایگاه نظامی کارشی‌خان‌آباد را تخلیه کند.

اکتبر ۲۰۰۵–دولت‌های عضو «سازمان همکاری‌های آسیای مرکزی» تصمیم به ادغام این دو کشور به یک کشور جدید گرفتند. سران کشورهای عضو سازمان همکاری‌های شانگهای طی نشستی در ازبکستان، خواستار تهیه یک جدول زمانی برای خروج پیکان‌های نظامی آمریکا از قرقیزستان و ازبکستان شدند. در پایان همان ماه بود که دولت تاشکند به صورت رسمی از آمریکا درخواست کرد تا ظرف یکصد و هشتاد روز پایگاه نظامی کارشی‌خان‌آباد را تخلیه کند.

اکتبر ۲۰۰۵–دولت‌های عضو «سازمان همکاری‌های آسیای مرکزی» تصمیم به ادغام این دو کشور به یک کشور جدید گرفتند. سران کشورهای عضو سازمان همکاری‌های شانگهای طی نشستی در ازبکستان، خواستار تهیه یک جدول زمانی برای خروج پیکان‌های نظامی آمریکا از قرقیزستان و ازبکستان شدند. در پایان همان ماه بود که دولت تاشکند به صورت رسمی از آمریکا درخواست کرد تا ظرف یکصد و هشتاد روز پایگاه نظامی کارشی‌خان‌آباد را تخلیه کند.

اکتبر ۲۰۰۵–دولت‌های عضو «سازمان همکاری‌های آسیای مرکزی» تصمیم به ادغام این دو کشور به یک کشور جدید گرفتند. سران کشورهای عضو سازمان همکاری‌های شانگهای طی نشستی در ازبکستان، خواستار تهیه یک جدول زمانی برای خروج پیکان‌های نظامی آمریکا از قرقیزستان و ازبکستان شدند. در پایان همان ماه بود که دولت تاشکند به صورت رسمی از آمریکا درخواست کرد تا ظرف یکصد و هشتاد روز پایگاه نظامی کارشی‌خان‌آباد را تخلیه کند.

اکتبر ۲۰۰۵–دولت‌های عضو «سازمان همکاری‌های آسیای مرکزی» تصمیم به ادغام این دو کشور به یک کشور جدید گرفتند. سران کشورهای عضو سازمان همکاری‌های شانگهای طی نشستی در ازبکستان، خواستار تهیه یک جدول زمانی برای خروج پیکان‌های نظامی آمریکا از قرقیزستان و ازبکستان شدند. در پایان همان ماه بود که دولت تاشکند به صورت رسمی از آمریکا درخواست کرد تا ظرف یکصد و هشتاد روز پایگاه نظامی کارشی‌خان‌آباد را تخلیه کند.

اکتبر ۲۰۰۵–دولت‌های عضو «سازمان همکاری‌های آسیای مرکزی» تصمیم به ادغام این دو کشور به یک کشور جدید گرفتند. سران کشورهای عضو سازمان همکاری‌های شانگهای طی نشستی در ازبکستان، خواستار تهیه یک جدول زمانی برای خروج پیکان‌های نظامی آمریکا از قرقیزستان و ازبکستان شدند. در پایان همان ماه بود که دولت تاشکند به صورت رسمی از آمریکا درخواست کرد تا ظرف یکصد و هشتاد روز پایگاه نظامی کارشی‌خان‌آباد را تخلیه کند.

اکتبر ۲۰۰۵–دولت‌های عضو «سازمان همکاری‌های آسیای مرکزی» تصمیم به ادغام این دو کشور به یک کشور جدید گرفتند. سران کشورهای عضو سازمان همکاری‌های شانگهای طی نشستی در ازبکستان، خواستار تهیه یک جدول زمانی برای خروج پیکان‌های نظامی آمریکا از قرقیزستان و ازبکستان شدند. در پایان همان ماه بود که دولت تاشکند به صورت رسمی از آمریکا درخواست کرد تا ظرف یکصد و هشتاد روز پایگاه نظامی کارشی‌خان‌آباد را تخلیه کند.

اکتبر ۲۰۰۵–دولت‌های عضو «سازمان همکاری‌های آسیای مرکزی» تصمیم به ادغام این دو کشور به یک کشور جدید گرفتند. سران کشورهای عضو سازمان همکاری‌های شانگهای طی نشستی در ازبکستان، خواستار تهیه یک جدول زمانی برای خروج پیکان‌های نظامی آمریکا از قرقیزستان و ازبکستان شدند. در پایان همان ماه بود که دولت تاشکند به صورت رسمی از آمریکا درخواست کرد تا ظرف یکصد و هشتاد روز پایگاه نظامی کارشی‌خان‌آباد را تخلیه کند.

اکتبر ۲۰۰۵–دولت‌های عضو «سازمان همکاری‌های آسیای مرکزی» تصمیم به ادغام این دو کشور به یک کشور جدید گرفتند. سران کشورهای عضو سازمان همکاری‌های شانگهای طی نشستی در ازبکستان، خواستار تهیه یک جدول زمانی برای خروج پیکان‌های نظامی آمریکا از قرقیزستان و ازبکستان شدند. در پایان همان ماه بود که دولت تاشکند به صورت رسمی از آمریکا درخواست کرد تا ظرف یکصد و هشتاد روز پایگاه نظامی کارشی‌خان‌آباد را تخلیه کند.

اکتبر ۲۰۰۵–دولت‌های عضو «سازمان همکاری‌های آسیای مرکزی» تصمیم به ادغام این دو کشور به یک کشور جدید گرفتند. سران کشورهای عضو سازمان همکاری‌های شانگهای طی نشستی در ازبکستان، خواستار تهیه یک جدول زمانی برای خروج پیکان‌های نظامی آمریکا از قرقیزستان و ازبکستان شدند. در پایان همان ماه بود که دولت تاشکند به صورت رسمی از آمریکا درخواست کرد تا ظرف یکصد و هشتاد روز پایگاه نظامی کارشی‌خان‌آباد را تخلیه کند.

اکتبر ۲۰۰۵–دولت‌های عضو «سازمان همکاری‌های آسیای مرکزی» تصمیم به ادغام این دو کشور به یک کشور جدید گرفتند. سران کشورهای عضو سازمان همکاری‌های شانگهای طی نشستی در ازبکستان، خواستار تهیه یک جدول زمانی برای خروج پیکان‌های نظامی آمریکا از قرقیزستان و ازبکستان شدند. در پایان همان ماه بود که دولت تاشکند به صورت رسمی از آمریکا درخواست کرد تا ظرف یکصد و هشتاد روز پایگاه نظامی کارشی‌خان‌آباد را تخلیه کند.

اکتبر ۲۰۰۵–دولت‌های عضو «سازمان همکاری‌های آسیای مرکزی» تصمیم به ادغام این دو کشور به یک کشور جدید گرفتند. سران کشورهای عضو سازمان همکاری‌های شانگهای طی نشستی در ازبکستان، خواستار تهیه یک جدول زمانی برای خروج پیکان‌های نظامی آمریکا از قرقیزستان و ازبکستان شدند. در پایان همان ماه بود که دولت تاشکند به صورت رسمی از آمریکا درخواست کرد تا ظرف یکصد و هشتاد روز پایگاه نظامی کارشی‌خان‌آباد را تخلیه کند.

اکتبر ۲۰۰۵–دولت‌های عضو «سازمان همکاری‌های آسیای مرکزی» تصمیم به ادغام این دو کشور به یک کشور جدید گرفتند. سران کشورهای عضو سازمان همکاری‌های شانگهای طی نشستی در ازبکستان، خواستار تهیه یک جدول زمانی برای خروج پیکان‌های نظامی آمریکا از قرقیزستان و ازبکستان شدند. در پایان همان ماه بود که دولت تاشکند به صورت رسمی از آمریکا درخواست کرد تا ظرف یکصد و هشتاد روز پایگاه نظامی کارشی‌خان‌آباد را تخلیه کند.

اکتبر ۲۰۰۵–دولت‌های عضو «سازمان همکاری‌های آسیای مرکزی» تصمیم به ادغام این دو کشور به یک کشور جدید گرفتند. سران کشورهای عضو سازمان همکاری‌های شانگهای طی نشستی در ازبکستان، خواستار تهیه یک جدول زمانی برای خروج پیکان‌های نظامی آمریکا از قرقیزستان و ازبکستان شدند. در پایان همان ماه بود که دولت تاشکند به صورت رسمی از آمریکا درخواست کرد تا ظرف یکصد و هشتاد روز پایگاه نظامی کارشی‌خان‌آباد را تخلیه کند.

اکتبر ۲۰۰۵–دولت‌های عضو «سازمان همکاری‌های آسیای مرکزی» تصمیم به ادغام این دو کشور به یک کشور جدید گرفتند. سران کشورهای عضو سازمان همکاری‌های شانگهای طی نشستی در ازبکستان، خواستار تهیه یک جدول زمانی برای خروج پیکان‌های نظامی آمریکا از قرقیزستان و ازبکستان شدند. در پایان همان ماه بود که دولت تاشکند به صورت رسمی از آمریکا درخواست کرد تا ظرف یکصد و هشتاد روز پایگاه نظامی کارشی‌خان‌آباد را تخلیه کند.

اکتبر ۲۰۰۵–دولت‌های عضو «سازمان همکاری‌های آسیای مرکزی» تصمیم به ادغام این دو کشور به یک کشور جدید گرفتند. سران کشورهای عضو سازمان همکاری‌های شانگهای طی نشستی در ازبکستان، خواستار تهیه یک جدول زمانی برای خروج پیکان‌های نظامی آمریکا از قرقیزستان و ازبکستان شدند. در پایان همان ماه بود که دولت تاشکند به صورت رسمی از آمریکا درخواست کرد تا ظرف یکصد و هشتاد روز پایگاه نظامی کارشی‌خان‌آباد را تخلیه کند.

اکتبر ۲۰۰۵–دولت‌های عضو «سازمان همکاری‌های آسیای مرکزی» تصمیم به ادغام این دو کشور به یک کشور جدید گرفتند. سران کشورهای عضو سازمان همکاری‌های شانگهای طی نشستی در ازبکستان، خواستار تهیه یک جدول زمانی برای خروج پیکان‌های نظامی آمریکا از قرقیزستان و ازبکستان شدند. در پایان همان ماه بود که دولت تاشکند به صورت رسمی از آمریکا درخواست کرد تا ظرف یکصد و هشتاد روز پایگاه نظامی کارشی‌خان‌آباد را تخلیه کند.

اکتبر ۲۰۰۵–دولت‌های عضو «سازمان همکاری‌های آسیای مرکزی» تصمیم به ادغام این دو کشور به یک کشور جدید گرفتند. سران کشورهای عضو سازمان همکاری‌های شانگهای طی نشستی در ازبکستان، خواستار تهیه یک جدول زمانی برای خروج پیکان‌های نظامی آمریکا از قرقیزستان و ازبکستان شدند. در پایان همان ماه بود که دولت تاشکند به صورت رسمی از آمریکا درخواست کرد تا ظرف یکصد و هشتاد روز پایگاه نظامی کارشی‌خان‌آباد را تخلیه کند.

اکتبر ۲۰۰۵–دولت‌های عضو «سازمان همکاری‌های آسیای مرکزی» تصمیم به ادغام این دو کشور به یک کشور جدید گرفتند. سران کشورهای عضو سازمان همکاری‌های شانگهای طی نشستی در ازبکستان، خواستار تهیه یک جدول زمانی برای خروج پیکان‌های نظامی آمریکا از قرقیزستان و ازبکستان شدند. در پایان همان ماه بود که دولت تاشکند به صورت رسمی از آمریکا درخواست کرد تا ظرف یکصد و هشتاد روز پایگاه نظامی کارشی‌خان‌آباد را تخلیه کند.

اکتبر ۲۰۰۵–دولت‌های عضو «سازمان همکاری‌های آسیای مرکزی» تصمیم به ادغام این دو کشور به یک کشور جدید گرفتند. سران کشورهای عضو سازمان همکاری‌های شانگهای طی نشستی در ازبکستان، خواستار تهیه یک جدول زمانی برای خروج پیکان‌های نظامی آمریکا از قرقیزستان و ازبکستان شدند. در پایان همان ماه بود که دولت تاشکند به صورت رسمی از آمریکا درخواست کرد تا ظرف یکصد و هشتاد روز پایگاه نظامی کارشی‌خان‌آباد را تخلیه کند.

اکتبر ۲۰۰۵–دولت‌های عضو «سازمان همکاری‌های آسیای مرکزی» تصمیم به ادغام این دو کشور به یک کشور جدید گرفتند. سران کشورهای عضو سازمان همکاری‌های شانگهای طی نشستی در ازبکستان، خواستار تهیه یک جدول زمانی برای خروج پیکان‌های نظامی آمریکا از قرقیزستان و ازبکستان شدند. در پایان همان ماه بود که دولت تاشکند به صورت رسمی از آمریکا درخواست کرد تا ظرف یکصد و هشتاد روز پایگاه نظامی کارشی‌خان‌آباد را تخلیه کند.

اکتبر ۲۰۰۵–دولت‌های عضو «سازمان همکاری‌های آسیای مرکزی» تصمیم به ادغام این دو کشور به یک کشور جدید گرفتند. سران کشورهای عضو سازمان همکاری‌های شانگهای طی نشستی در ازبکستان، خواستار تهیه یک جدول زمانی برای خروج پیکان‌های نظامی آمریکا از قرقیزستان و ازبکستان شدند. در پایان همان ماه بود که دولت تاشکند به صورت رسمی از آمریکا درخواست کرد تا ظرف یکصد و هشتاد روز پایگاه نظامی کارشی‌خان‌آباد را تخلیه کند.

اکتبر ۲۰۰۵–دولت‌های عضو «سازمان همکاری‌های آسیای مرکزی» تصمیم به ادغام این دو کشور به یک کشور جدید گرفتند. سران کشورهای عضو سازمان همکاری‌های شانگهای طی نشستی در ازبکستان، خواستار تهیه یک جدول زمانی برای خروج پیکان‌های نظامی آمریکا از قرقیزستان و ازبکستان شدند. در پایان همان ماه بود که دولت تاشکند به صورت رسمی از آمریکا درخواست کرد تا ظرف یکصد و هشتاد روز پایگاه نظامی کارشی‌خان‌آباد را تخلیه کند.

اکتبر ۲۰۰۵–دولت‌های عضو «سازمان همکاری‌های آسیای مرکزی» تصمیم به ادغام این دو کشور به یک کشور جدید گرفتند. سران کشورهای عضو سازمان همکاری‌های شانگهای طی نشستی در ازبکستان، خواستار تهیه یک جدول زمانی برای خروج پیکان‌های نظامی آمریکا از قرقیزستان و ازبکستان شدند. در پایان همان ماه بود که دولت تاشکند به صورت رسمی از آمریکا درخواست کرد تا ظرف یکصد و هشتاد روز پایگاه نظامی کارشی‌خان‌آباد را تخلیه کند.

اکتبر ۲۰۰۵–دولت‌های عضو «سازمان همکاری‌های آسیای مرکزی» تصمیم به ادغام این دو کشور به یک کشور جدید گرفتند. سران کشورهای عضو سازمان همکاری‌های شانگهای طی نشستی در ازبکستان، خواستار تهیه یک جدول زمانی برای خروج پیکان‌های نظامی آمریکا از قرقیزستان و ازبکستان شدند. در پایان همان ماه بود که دولت تاشکند به صورت رسمی از آمریکا درخواست کرد تا ظرف یکصد و هشتاد روز پایگاه نظامی کارشی‌خان‌آباد را تخلیه کند.

اکتبر ۲۰۰۵–دولت‌های عضو «سازمان همکاری‌های آسیای مرکزی» تصمیم به ادغام این دو کشور به یک کشور جدید گرفتند. سران کشورهای عضو سازمان همکاری‌های شانگهای طی نشستی در ازبکستان، خواستار تهیه یک جدول زمانی برای خروج پیکان‌های نظامی آمریکا از قرقیزستان و ازبکستان شدند. در پایان همان ماه بود که دولت تاشکند به صورت رسمی از آمریکا درخواست کرد تا ظرف یکصد و هشتاد روز پایگاه نظامی کارشی‌خان‌آباد را تخلیه کند.

اکتبر ۲۰۰۵–دولت‌های عضو «سازمان همکاری‌های آسیای مرکزی» تصمیم به ادغام این دو کشور به یک کشور جدید گرفتند. سران کشورهای عضو سازمان همکاری‌های شانگهای طی نشستی در ازبکستان، خواستار تهیه یک جدول زمانی برای خروج پیکان‌های نظامی آمریکا از قرقیزستان و ازبکستان شدند. در پایان همان ماه بود که دولت تاشکند به صورت رسمی از آمریکا درخواست کرد تا ظرف یکصد و هشتاد روز پایگاه نظامی کارشی‌خان‌آباد را تخلیه کند.

اکتبر ۲۰۰۵–دولت‌های عضو «سازمان همکاری‌های آسیای مرکزی» تصمیم به ادغام این دو کشور به یک کشور جدید گرفتند. سران کشورهای عضو سازمان همکاری‌های شانگهای طی نشستی در ازبکستان، خواستار تهیه یک جدول زمانی برای خروج پیکان‌های نظامی آمریکا از قرقیزستان و ازبکستان شدند. در پایان همان ماه بود که دولت تاشکند به صورت رسمی از آمریکا درخواست کرد تا ظرف یکصد و هشتاد روز پایگاه نظامی کارشی‌خان‌آباد را تخلیه کند.

اکتبر ۲۰۰۵–دولت‌های عضو «سازمان همکاری‌های آسیای مرکزی» تصمیم به ادغام این دو کشور به یک کشور جدید گرفتند. سران کشورهای عضو سازمان همکاری‌های شانگهای طی نشستی در ازبکستان، خواستار تهیه یک جدول زمانی برای خروج پیکان‌های نظامی آمریکا از قرقیزستان و ازبکستان شدند. در پایان همان ماه بود که دولت تاشکند به صورت رسمی از آمریکا درخواست کرد تا ظرف یکصد و هشتاد روز پایگاه نظامی کارشی‌خان‌آباد را تخلیه کند.

اکتبر ۲۰۰۵–دولت‌های عضو «سازمان همکاری‌های آسیای مرکزی» تصمیم به ادغام این دو کشور به یک کشور جدید گرفتند. سران کشورهای عضو سازمان همکاری‌های شانگهای طی نشستی در ازبکستان، خواستار تهیه یک جدول زمانی برای خروج پیکان‌های نظامی آمریکا از قرقیزستان و ازبکستان شدند. در پایان همان ماه بود که دولت تاشکند به صورت رسمی از آمریکا درخواست کرد تا ظرف یکصد و هشتاد روز پایگاه نظامی کارشی‌خان‌آباد را تخلیه کند.

اکتبر ۲۰۰۵–دولت‌های عضو «سازمان همکاری‌های آسیای مرکزی» تصمیم به ادغام این دو کشور به یک کشور جدید گرفتند. سران کشورهای عضو سازمان همکاری‌های شانگهای طی نشستی در ازبکستان، خواستار تهیه یک جدول زمانی برای خروج پیکان‌های نظامی آمریکا از قرقیزستان و ازبکستان شدند. در پایان همان ماه بود که دولت تاشکند به صورت رسمی از آمریکا درخواست کرد تا ظرف یکصد و هشتاد روز پایگاه نظامی کارشی‌خان‌آباد را تخلیه کند.

اکتبر ۲۰۰۵–دولت‌های عضو «سازمان همکاری‌های آسیای مرکزی» تصمیم به ادغام این دو کشور به یک کشور جدید گرفتند. سران کشورهای عضو سازمان همکاری‌های شانگهای طی نشستی در ازبکستان، خواستار تهیه یک جدول زمانی برای خروج پیکان‌های نظامی آمریکا از قرقیزستان و ازبکستان شدند. در پایان همان ماه بود که دولت تاشکند به صورت رسمی از آمریکا درخواست کرد تا ظرف یکصد و هشتاد روز پایگاه نظامی کارشی‌خان‌آباد را تخلیه کند.

اکتبر ۲۰۰۵–دولت‌های عضو «سازمان همکاری‌های آسیای مرکزی» تصمیم به ادغام این دو کشور به یک کشور جدید گرفتند. سران کشورهای عضو سازمان همکاری‌های شانگهای طی نشستی در ازبکستان، خواستار تهیه یک جدول زمانی برای خروج پیکان‌های نظامی آمریکا از قرقیزستان و ازبکستان شدند. در پایان همان ماه بود که دولت تاشکند به صورت رسمی از آمریکا درخواست کرد تا ظرف یکصد و هشتاد روز پایگاه نظامی کارشی‌خان‌آباد را تخلیه کند.

اکتبر ۲۰۰۵–دولت‌های عضو «سازمان همکاری‌های آسیای مرکزی» تصمیم به ادغام این دو کشور به یک کشور جدید گرفتند. سران کشورهای عضو سازمان همکاری‌های شانگهای طی نشستی در ازبکستان، خواستار تهیه یک جدول زمانی برای خروج پیکان‌های نظامی آمریکا از قرقیزستان و ازبکستان شدند. در پایان همان ماه بود که دولت تاشکند به صورت رسمی از آمریکا درخواست کرد تا ظرف یکصد و هشتاد روز پایگاه نظامی کارشی‌خان‌آباد را تخلیه کند.

اکتبر ۲۰۰۵–دولت‌های عضو «سازمان همکاری‌های آسیای مرکزی» تصمیم به ادغام این دو کشور به یک کشور جدید گرفتند. سران کشورهای عضو سازمان همکاری‌های شانگهای طی نشستی در ازبکستان، خواستار تهیه یک جدول زمانی برای خروج پیکان‌های نظامی آمریکا از قرقیزستان و ازبکستان شدند. در پایان همان ماه بود که دولت تاشکند به صورت رسمی از آمریکا درخواست کرد تا ظرف یکصد و هشتاد روز پایگاه نظامی کارشی‌خان‌آباد را تخلیه کند.

اکتبر ۲۰۰۵–دولت‌های عضو «سازمان همکاری‌های آسیای مرکزی» تصمیم به ادغام این دو کشور به یک کشور جدید گرفتند. سران کشورهای عضو سازمان همکاری‌های شانگهای طی نشستی در ازبکستان، خواستار تهیه یک جدول زمانی برای خروج پیکان‌های نظامی آمریکا از قرقیزستان و ازبکستان شدند. در پایان همان ماه بود که دولت تاشکند به صورت رسمی از آمریکا درخواست کرد تا ظرف یکصد و هشتاد روز پایگاه نظامی کارشی‌خان‌آباد را تخلیه کند.

اقتصادی تقریباً دست نخورده ازبکستان (در مقایسه با دوران شوروی) آشنایی دارند. پرزیدنت کریم‌اف می‌تواند برای مبارزه بر علیه دشمنان اسلام‌گرایش همان‌طور که زمانی به «بوش» اطمینان کرده بود، روی «پوتین» به عنوان متحدی ثابت‌قدم حساب کند زیرا رئیس‌جمهور روسیه نشان داده است که اهل نرمش و مماشات با گروه‌های رادیکال اسلام‌گرا نیست.

روابط و مناسبات ازبکستان و روسیه البته از مدت‌ها قبل آشکار شده بود. این دو کشور در سال ۲۰۰۴ در مورد مانور نظامی مشترک به توافق رسیدند و این مسئله تا توجه به روابط سرد آنها در آن مقطع زمانی تعبیر برانگیز بود. جالب آنکه این تمرینات و مانور نظامی کوتاه‌زمانی پس از آنکه دولت ازبکستان درخواست خروج نیروهای نظامی آمریکا از پایگاه هوایی خان‌آباد را ابلاغ کرد، یعنی از ۱۹ تا ۲۴ سپتامبر ۲۰۰۵ برگزار شد. البته سابقه این روابط به سال‌های دورتر بازمی‌گردد و به عبار